

MANEIRUS
DE VITIS
EXICANORUM
— 1776 © 1776 —
PARS III.

F1205

M27

V.3

c.1

005775

1080026355

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

3-14-83

MICROFILMADO R-45-

JOANNIS ALOYSII MANEIRI
VERACRUCENSIS
D E V I T I S
ALIQVOT
MEXICANORVM
ALIORVMQVE

Qui sive virtute, sive litteris Mexici
inprimis floruerunt.

P A R S T E R T I A .

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tollez

BONONIÆ

Ex Typographia Laelii a Vulpe 1792.
Superiorum permissu.

MICROFILMADO
CAPULA ARGENTINA BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
UNIVERSIDAD AUTONOMA DE NUEVO LEON

F1205

M 27

V. 3

(3)

PRAEFATIO.

Fuit quidam mihi familiaris, et multis nominibus charissimus, qui benevole, ut omnia solet, monere me dignatus est, perperam fortasse a nonnullis intellectum iri, quod in prima hujus operis parte scripsi super ulnis, quibus Mexicæ amplitudo conflatur. Et profecto male audiet, tantæ civitatis unumquodlibet latus ulnis duntaxat octingentis, et quadraginta constare; nisi meum hoc propositum vel corrigam, vel enucleem. Quare velim, sciant omnes, qui Mexicum ibi descriptam legerint; ulnam eo loci debere intelligi, qua Mexicani decempedatores utuntur. Quod si hæc, ut audio, ad viginti majores palmos, sive dodrantes, extenditur; plane liquidum erit, vulgarem ulnam geometricè se habere ad Mexicanam illam, qua ratione sextus numerus ad viciesimum. Cum autem post pauca verba sermo mihi est de viarum urbis latitudine ad ulnas fere quindecim spatiosa, vulgares ulnas intelligo; quæ nimirum adhibentur, quoties de parvis agitur dimensionibus: nam quemadmodum qui agros metitur, cubito non utitur; ita nec decempedam,

A 2

005775

pedam, nec perticam, nec aliam quamvis majorem ulnam adhibet, qui spatium modicum dimittitur. Aequae certe rident ad metientem agros palmis, quam ad metientem angusta quaevis decempeda. Haec dicta sint in hominum obsequium, quibus apprime cordi est Mexicanae amplitudinis gloria. Caetera quidem, ut veritatem sancte colere primum mihi est institutum; nihil admodum gravabor; a benevolo quoque appellatus, vel expendere ad perspicuitatis terminos, quae in meo scripto sint obscura; vel omnino errores, quos ab infirma mortalitate admiserim, recantare.

XAVERIUS RIVERUS.

TArascorum olim regnum, Mexicano finitimum, vastissima regio est, multis nominibus dives, amoenaque, ac fertilis ad prodigium. Hodie principem habet urbem Vallisoletum, inter amplissimas in Novohispanis quam Antonius Mendoza, ex Hispaniae Proceribus, primus Mexicanorum Praetor a fundamentis erexit; eidemque id nominis indidit, quoniam tum ab amplitudine, ac figura vallis, tum a corona montium, qui vallem claudunt, tum etiam ab intersecante, irriganteque vallem flumine, Vallisoletum in Vaccaeis praesentari sibi videbatur. Sedes illa est Michoacanensium Pontificum, elegans aedificiis, vicens commercii, multis ornata emblematis, antiquo plumariorum more vermiculatis; cujus artis postrema vestigia aetate nostra in Taraschis florebant. In hac urbe natus est nobilissimus Parentibus Xaverius Riverus tertio Nonas Decembres, anno 1729. Non is certe fuit Riverus, qui vel docendi peritia, vel regendi prudentia, vel dicendi facundia excelleret; non etiam ex iis, qui praeclaris in rempublicam gestis magnum nomen posteritati relinquunt. Enimvero, tametsi vir iste sibi uni natus videretur; ut tamen varia virtutis genera sunt in domo Domini, ad Sanctimoniae portenta sine dubio